

כגפן פוריה

עלון להפצת תורה ויהדות

אין לעין בעלון זה בשעת התפילה

פְּרִשֶׁת וָאָרָא

כח' טבת תשפ"ג

הפטרה: כה אמר ה' בקבצי

יציאת שבת ר"ת 18:04

תענית שובבי"ם ב' ה' ב'

מכרכים חודש שבט שיחול ביום שני

המולד בליל ראשון 23:56 10 חלקים

גיליון 803

יציאת השבת:

17:42

ירושלים: 17:42

כניסת השבת:

16:30

ירושלים: 16:27

חבל על דאבדין ולא משתכחין

הרב עמוס שושן - רב ישובי רכס פוריה

"חבל על אלו שאבדו ואינם נמצאים" - משפט זה, שרגילים להשתמש בו על אנשים גדולים שנפטרו מן העולם, מקורו בפרשה הזו. על דברי המרדכי של משה: "ומאז באתי אל פרעה לדבר בשמך הרע לעם הזה". מובאת תשובתו של הקב"ה בתלמוד (מסכת סנהדרין קיא, א): "אמר לו הקדוש ברוך הוא: חבל על דאבדין ולא משתכחין, הרי כמה פעמים נגליתי על אברהם יצחק ויעקב באל שדי ולא הרהרו על מדותי ולא אמרו לי מה שמך.

אמרתי לאברהם: 'קום התהלך בארץ לארכה ולרחבה כי לך אתננה', בקש מקום לקבור את שרה ולא מצא, עד שקנה בארבע מאות שקל כסף ולא הרהר על מדותי... ולא אמרו לי מה שמך. ואתה אמרת לי 'מה שמך' בתחלה, ועכשיו אתה אומר לי 'והצל לא הצלת את עמך'. 'עתה תראה אשר אעשה לפרעה', במלחמות פרעה אתה רואה ואי אתה רואה במלחמות שלושים ואחד מלכים, וימהר משה ויקוד ארצה וישתחו. מה ראה משה? רבי חנינא בן גמלא אמר: אך אפים ראה, ורבנן אמרי: אמת ראה".

משה רבנו אינו חושב על עצמו כלל, וגם בשאלה זו הוא מוסר את עצמו על כלל ישראל. ואולם בשאלתו הוא דורש לראות את הטוב המידי לישראל. כמנהיג, הוא אינו רוצה שדוקא שליחותו תביא אסון על הציבור אפילו אם מדובר רק בתקופה קצרה, עד לגאולה. ואולם אחרי שמשה רואה, כי הקב"ה אל ארך אפים ואמת, הבין שהכל בחשבון מדויק מלמעלה ולפיקך קיבל עליו את הדין – זהו מנהיג אמת המוכן להקריב את עצמו עבור הציבור, ובודאי גם על מנהיגי הציבור בימנו ללמוד ממעשה זה לדורות. נזכור את מנהיגי האמת שטובת הציבור קדמה לטובתן האישית ועליהם ראוי לומר: חבל על דאבדין...

בהוצאת מכון "שערי תורה": פוריה-נוה עובד ד.ג. גליל תחתון 15210

שערי תורה וחסד ע"ר * כולל אברכים * שיעורי תורה * פרסומים תורניים * גמ"ח עזרה לנוקמים *
הדפסה: דפוס כנרת. עריכה: צ. שורין. היה שותף. להעברת תרומות: בנק המזרחי סניף טבריה מספר חשבון: 123459

ישראל אשר בכ יתפאר

השבוע ביום חמישי יחול יום ההילולא של הצדיק המלומד בניסים רבי ישראל אביחצירא המכונה ה'בבא סאלי', שהיה ידוע בקדושתו ופרישותו ואשר ברכותיו עשו פירות ורבים נושעו מתפילותיו.

האדמו"ר רבי ישראל אבוחצירא הנקרא: 'בבא סאלי' נולד בראש השנה של שנת תר"ן לאביו האדמו"ר רבי מסעוד, בנו בכורו של מרן ה'אביר יעקב'. עם לידתו נתמלא הבית אורה. האב אשר ידע כי שורש נשמתו של בנו הנולד גבוהה, קבע משמרות של תלמידי חכמים שיילמדו בסמוך לו, כדי שיתדבקו דברי תורה באזניו.

ה'בבא סאלי' רבי ישראל אביחצירא
ראש השנה תר"ן - ד' שבט תשד"מ

ביום השמיני מיד לאחר תפילת שחרית הכניסו את הבן בבריתו של אברהם אבינו עליו השלום, כאשר רבי מסעוד האב, מל את התינוק, ורבי יצחק הי"ד דודו, שלעתיד יהיה מורו ורבו ישב על כיסא הסנדק.

רבי מסעוד רצה לקרוא לבנו כשם אביו יעקב, אך מגודל הערצתו, ומתוך החשש שמא יש בזה צד זלזול בכבוד אביו, החליט לקוראו בשם ישראל.

וסמך על האמור במקרא (בראשית לב, כט): "לא יעקב יאמר עוד שמך, כי אם ישראל, כי שרית עם א-לקים ועם אנשים ותוכל". ואכן הרב הפך להיות לגדול בישראל ולבעל מופת שרבים נושעו מברכותיו ומתפילותיו.

הבבא סאלי היה ידוע כמי שערך צומות רבים וסיגופים, כגודל מעלתו בפרישות ויראת שמים. אף על פי שהיה מסתיר את הצומות אפילו מבני משפחתו, ידוע כי היה צם צומות הפסקה, שישה ימים רצופים, ממוצאי שבת ועד ערב שבת! גם כאשר היה אוכל בערב הצום או בסופו היה מעט בלבד כדי קיום הגוף, וגם זה נעשה כסעודת הילולא לפטירתם של צדיקים.

ציון קברו של הבבא סאלי בנתיבות

טיפת יין בים הסוער:

הנוסעים עלו על האונייה, נהנים ממזג האוויר הרגוע. הנוף נפרש לפנייהם במלוא הדרו, והם שאפו לקרבם בהנאה את האוויר הצלול. נוסע אחד לא שת ליבו למראות עוצרי הנשימה, אלא הסתגר בחדרו כדי ללמוד תורת אלוקים חיים, הלוא הוא הבבא

סאלי הקדוש. הרב הצדיק היה בדרכו לארץ ישראל, וניצל כל רגע פנוי לשקוד בתורה הקדושה.

לפתע השמיים הזעיפו וגשם עז ניתך ארצה. גלי הים געשו ואיימו להטביע את הספינה, שהיטלטלה ביניהם כקליפת אגוז. נוסעי האונייה המבוהלים פנו לרב החובל וגילו לו כי באונייה נמצא צדיק גדול. רב החובל הורה להם לפנות מיד לאותו הצדיק ולבקש ממנו לשאת תפילה להשקטת הסופה.

הם דפקו על דלתו של הבבא סאלי והתחננו בפניו שיעשה משהו על מנת להשקיט את הים מועפו. הבבא סאלי לקח את גביע הקידוש שלו, שהיה של סבו רבי יעקב אבוחצירא, מילא אותו ביון, בירך עליו "בורא פרי הגפן" ושתה מעט. לאחר מכן פסע לעבר סיפון הספינה ושפך לתוך הים הזועף את היין שנותר בכוס. מיד, כמטה קסם, הים נרגע מועפו, העננים הסתלקו ושמש חמימה הפציעה במרום. המעשה הדהים את נוסעי הספינה, הכה גלים למרחוק, והיווה עדות אחת מיני רבות על כוחו של הצדיק לגזור גזירה והקב"ה מקיימה.

"לב חדש עד סוכות":

בערוב ימיו הבבא סאלי הקדוש היה מאושפז במשך תקופה ארוכה בבית חולים, ואף שם סייע בברכותיו לעם ישראל. מספר שמשו של הבבא סאלי, שהיה לו לעזר בתקופת אשפוזו בבית חולים, כי יום אחד הבחין ברופא הנושא תינוק על ידיו ורץ במסדרונות בית החולים. כשראהו הרופא, שאלו: "שמעתי שיש פה צדיק. איפה הצדיק הזה נמצא?"

שמשו של הבבא סאלי הוביל את הרופא לצדיק. הרופא הניח את התינוק על רגליו של הבבא סאלי וביקש ממנו: "זה תינוק שהלב שלו כמעט גמור והוא בסכנת חיים. אנא כבודו יברך אותו". הבבא סאלי שאל: "עוד כמה זמן סוכות?" והוסיף "תגיד לאבי הילד שבערב סוכות הוא יצא הביתה עם לב בריא". ואכן, בערב סוכות הרופא נדהם לגלות כי ליבו של התינוק נרפא בצורה ניסית, כאילו הושתל בו לב חדש!

סיפורים אלה הם מעט מיני סיפורים רבים על גדולת הבבא סאלי, שזכה שהקב"ה נענה לבקשותיו ובוצעו תחת ידו ניסים מופלאים. זכותו תגן עלינו.

